

sig, som jeg for Eksempel mener, den er faldet over den danske Lovgivningsmagt, fordi den bar sig ad, som den gjorde i Samlingen 1907—08, foruden i, hvad der dermed følger, og hvad jeg mener maa ligge i de paagældende Mænds Sind i dette Øjeblik: den indre Fortrydelse eller den indre Bitterhed over, at de bar sig saa forkert ad, som de gjorde den Gang. Et saadant Ansvar vilde jeg være i Stand til at føle.

Derefter vil jeg protestere imod en Bemærkning, som det ærede Medlem kom med, nemlig den, at det kunde siges, at man under visse Betingelser *maatte* lade et Lovforslag om at sikre Udløbet ved Hvide Sande passere og saa lade Spørgsmaalet staa aabent fremdeles. Nej, efter min Opfattelse var det, der skete i 1911—12, det, at man vedtog et Lovforslag, der var et rent og skært Forsøg, og at i alt Fald vi fra vor Side reserverede os, at vi vilde være fuldkommen frit stillede, naar denne Sag igen kom for. Derfor mener jeg, at vi ikke kan være bundne af noget Hensyn, heller ikke af det Hensyn, som det ærede Medlem sidst bragte frem, Saltvandsfiskeriet. De Fiskere, som har nedsat sig ved Ringkøbing og ved Fjorden paa de Vilkaar, som Lovforslaget af 1912 gav, har vidst, hvad de gik ind til. De kan ikke kræve nogen Erstatning, og de ligger, som de har redet, hvis de har bygget en permanent Fremtid paa den Lov.

Alfred Christensen: Jeg skal ikke opholde mig ved det Foredrag, som den ærede Folketingsmand fra Frederiksberg (Ellinger) nys holdt, og som endte med en streng Straffeprædiken til dette Tings Medlemmer. Jeg vil ønske, at der altid maa være en Mand til Stede, der har den tilstrækkelige Autoritet til at irettesætte sine nærværende og fraværende Kolleger i Tinget, og at der altid maa være Kolleger til Stede eller fraværende, som er i Besiddelse af et saa ydmygt og modtageligt Sind, at de vil tage imod en saadan Irettesættelse paa bedste Maade, men jeg vil ganske vist tilføje, at jeg ikke for Tiden ser, at der er nogen her, som har en saadan Autoritet, lige saa lidt som jeg har den omtalte Ydmyghed og Sindets Modtagelighed. Det ærede Medlems Ord vir-

ker derfor lige saa lidt paa mig som Præstens Ord paa Balle-Lars.

Det, der kalder mig op paa denne af mig saa forhadte Talerstol, var nogle Ord, vi hørte af det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen). Det staaer mig klart, efter at det ærede Medlem er kommet ind i Tinget, at han og jeg paa mange Maader har fælles Interesser og fælles Synsmaader, og navnlig har vi samme Interesse for Fiskeriets Udvikling. Jeg maa dog føje til, at han i et langt praktisk Liv og ved nært Samliv med Fiskerne har erhvervet større Erfaring og større Kendskab til Fiskeriet end jeg, men han har ikke større Lyst til at hjælpe Fiskerne, end jeg har. Jeg vil imidlertid bøje mig for det ærede Medlems overlegne Sagkundskab.

Det Foredrag, som det ærede Medlem fra Thisted holdt i Gaar, kunde kun glæde mig, thi vi er vante til i denne Sal tidlig og silde at høre Tale om Landbruksinteresser, hvorimod vi meget sjældent hører Røster vove sig frem, som taler Fiskeriets Interesser, naar disse kommer i Strid med Landbrugets, og i hele vor Fiskerilovgivning, f. Eks. i Ferskvandsfiskeriloven, er det ogsaa temmelig tydeligt udtalt, at Fiskeriets Interesser skal bøje sig ikke blot for Landbrugets, men ogsaa for Trafikkens Interesser. Det forekommer mig alligevel, at det ærede Medlem fra Thisted i Gaar vilde give Fiskerne noget mere, end der tilkom dem. Vi maa nemlig se paa denne Sag, ikke som om Danmarks Repræsentation vil tage noget fra Fiskerne, men ud fra den Erkendelse, at vi er inde i en vild Dans, som vi ved en ulykkelig Begivenhed er komne ind i. Hvor Ansvar skal lægges for denne Dans, kan vi i disse fredelige Tider ikke en Gang give os til at afhandle. Vi er imidlertid kommet ind i Eksperimenter, som efter alle tilstedeværende og fraværende, alle nulevende sagkyndiges Mening og Vidnesbyrd vilde ende akkurat, som de er endte, og som den gamle Folketingsmand fra Varde (S. Sørensen) saa sikkert Punkt for Punkt forudsagde, at saadan vilde det gaa. Vi maa nemlig erindre, at den Gang Nymindegab blev holdt oprenset ved Sandpumperen, og der virkelig var Afgang ud til Vesterhavet for Ringkøbing Fjords Brak-